

ЗАРОДЖЕННЯ ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА НА УМАНЩИНІ

Підготувала : А. В. Мотлук, I курс

Науковий керівник: Г.М. Войтенко, викладач

циклової комісії українська мова і література

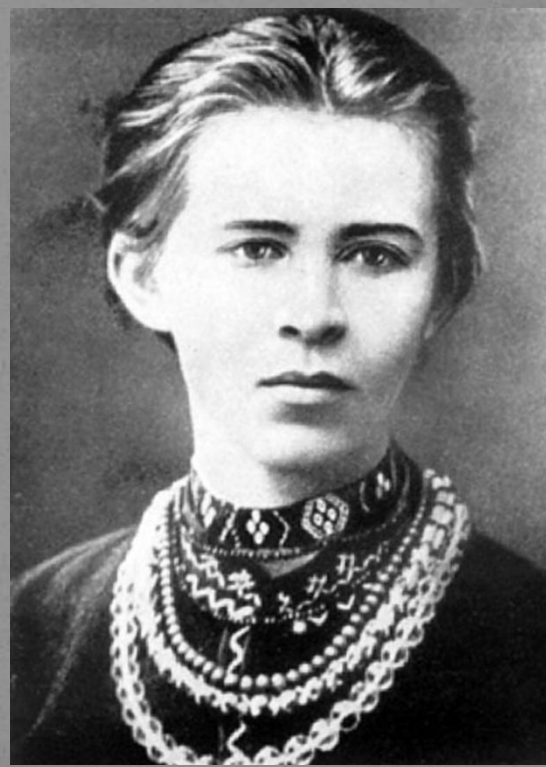
КВНЗ «Уманський гуманітарно-педагогічний коледж ім. Т.Г.

Шевченка»

У різні часи Умань та Уманщину відвідували відомі люди: бували в знаменитій «Софіївці» імператори – Олександр I (в 1820 році), Микола I (в 1828, 1830, 1847 роках), Олександр II (в 1859 році).

У 1891 році в Умані гостював М.Горький,
а в 1898 році – Леся Українка.

Саме з моменту створення цього надзвичайного парку (1796 року), починається активний розквіт міста Умані.

До кінця XIX століття Умань була одним із кращих повітових міст Київської губернії. Зароджувалося театральне мистецтво, яке відносять до 1887 року.

Саме тоді, за ініціативою й при активній участі місцевого лікаря-хірурга Юрія Львовича Крамаренка був створений аматорський гурток, до складу якого входили любителі аматорської інтелігенції, але були й професійні артисти.

Мета, що стояла перед гуртком аматорів, базувалась на бажанні гуртківців зібрати необхідні кошти на користь Товариства Червоного Хреста для того, щоб відкрити амбулаторію для надання безкоштовної медичної допомоги бідному населенню, а також підняти культурний рівень жителів міста і всього повіту.

Спочатку спеціального театального приміщення ще не було, але існує думка, що деякий час вистави проходили в будівлі військової казарми. Але згодом, судячи з матеріалів Уманського краєзнавчого музею, був споруджений і літній театр, котрий був розташований на території так званого «Шато-де-Флер» – просторого парку, який у свою чергу займав досить велику площу і був улюбленим місцем для прогулянок уманської публіки.

«Це був довгий дерев'яний сарай, покритий жерстю, без стелі з перегородками вздовж стін (лоджії) і помостом для стільців. Швидко побудований і перефарбований дах мав немалі щілини. Підлогу майже ніколи не мили. Влітку в приміщенні панувала нестерпна спека...»

Незважаючи на вказані труднощі, на сцені літнього театру активно проходили постановки спектаклів, проводились різні концерти. А виступали як любителі театрального мистецтва, так і професіонали. Уже в літній сезон 1894 року Умань відвідав досить відомий на той час антрепренер малоруської трупи Микола Карпович Садовський зі своїми акторами.

26 грудня 1896 року був відкритий новий міський Зимовий театр-цирк. Існує декілька версій щодо створення будівлі цього театру-цирку. За однією думкою – театр був збудований його майбутнім орендатором паном Фіршаном. Інша ж версія вказує на те, що він був побудований підрядчиком Л. Кірієвським

Спочатку театр мав назву «Зимовий», тому що, певно, ще продовжував своє існування і літній театр. Його було споруджено на перехресті Київської і Костельної вулиць, до нього приєднувався міський сквер.

Ця будівля, на відміну від літнього театру, вже була досить місткою: три яруси лоджій, балкони, великий партер і три ряди галерей. Але все ж це ще був незграбний напівдерев'яний будинок, у якому зовсім не було фойє, а деякий час не було й гардеробу.

Отож, глядачі, приходячи до театру, спочатку сиділи у верхньому одязі, а згодом, під час антракту прогулювалися у гардеробі, де залишали свій одяг. Освітлення театру також було недосконалим і це не давало можливостей влаштовувати хоч які-небудь спеціальні ефекти, а глядачі щоразу тільки здогадувались: чи день на сцені, чи вже ніч, також підводила акустика

Та, незважаючи на всі вище перераховані вади театру, він мав і позитивні сторони. А головне те, що місто мало першу власну театральну-циркову споруду, що давало змогу розвиватись уманчанам культурно. Звичайно, не всі люди, які проживали в місті, мали можливість відвідувати театр-цирк. Багато хто навіть до школи не ходив, бо настільки бідно жили, що не до освіти їм було, а тим більше й не до культурного розвитку.

Дякую всім за увагу!

